

25. marzec
Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie
(uroczystość)

Dzisiejsza uroczystość przypomina nam o tym wielkim zdarzeniu, od którego rozpoczęła się nowa era w dziejach ludzkości. Archanioł Gabriel przyszedł do Maryi, niewiasty z Nazaretu, by zwiastować Jej, że to na Niej spełnią się obietnice proroków, a Jej Syn, którego pocznie w cudowny i dziewiczy sposób za sprawą Ducha Świętego, będzie Synem samego Boga. Fakt, że uroczystość ta przypada często w trakcie Wielkiego Postu uzmysławia nam, że tajemnica Wcielenia jest nierozzerwalnie związana z tajemnicą śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

Początki tej uroczystości są nadal przedmiotem dociekań. Najprawdopodobniej nie została ona wprowadzona jakimś formalnym dekretem władzy kościelnej, ale wyrosła z refleksji nad wydarzeniem tak szczegółowo przedstawionym na kartach Ewangelii.

Uroczystość Zwiastowania zaczął najpierw wprowadzać Kościół Wschodni już od wieku V. Na Zachodzie przyjęło się to święto od czasów papieża św. Grzegorza Wielkiego (+ 604). Najstarszym świadectwem tego święta na Wschodzie jest homilia Abrahama z Efezu, wygłoszona najprawdopodobniej w Konstantynopolu między 530 a 550 r. Święto w Konstantynopolu potwierdzone jest w VI w., w Antiochii pod koniec VI w., w Jerozolimie w I połowie VII w. Na Zachodzie natomiast potwierdzenie znajdujemy w VII w. (Rzym i Hiszpania). W swoich początkach uroczystość ta miała wysoką rangę, gdyż była uważana za święto Pańskie. Akcentowano nie tyle moment zwiastowania, co wcielenia się Chrystusa Pana, czyli pierwszy akt Jego przyjścia na ziemię i rozpoczęcia dzieła naszego zbawienia. Tak jest i dotąd. Z czasem lud nadał temu świętu charakter maryjny, pierwszą osobą czyniąc Maryję jako „błogosławną między niewiastami”, wybraną w planach Boga na Matkę Zbawiciela rodzaju ludzkiego. *Liber Pontificalis* papieża św. Sergiusza I (687-701) poleca, aby w święto Zwiastowania, podobnie jak w święto Ofiarowania Pana Jezusa, Narodzenia i Zaśnięcia Maryi wychodziła procesja z litanią z kościoła św. Hadriana do bazyliki Matki Bożej Większej. O święcie Zwiastowania wspominają synody w Toledo (656) i w Trullo (692). We Francji na ten dzień była przeznaczona osobna, bardzo piękna procesja.

Wiadomo także, że już w IV wieku w Nazarecie powstała bazylika Zwiastowania. Wystawił ją bogacz żydowski, Józef z Tyberiady, który przeszedł na chrześcijaństwo. Wybudował on kościół na miejscu, gdzie według podania miał stać domek Świętej Rodziny. W roku 570 nawiedza tę bazylikę i opisuje pielgrzym, Antoni z Piacenzy. Przetrwiała ona do wieku XI. Krzyżowcy na jej miejscu wystawili o wiele większą i bardziej okazałą. Ta z kolei przetrwała aż do roku 1955, kiedy to franciszkanie wystawili nową, obecnie istniejącą świątynię. W odległości ok. 200 metrów od niej znajduje się kościół św. Józefa. W wieku VI stał na tym miejscu kościół Matki Bożej Karmiącej. W pobliżu niego znajduje się także synagoga, zbudowana na miejscu tej, w której Chrystus często przebywał i nauczał. Pamiątką najpewniejszą z czasów Maryi jest jej studnia, jedyna zresztą w Nazarecie. Na tym miejscu stał kiedyś kościół poświęcony świętemu archaniołowi Gabrielowi.

Nie mamy także pewności, dlaczego na obchód tajemnicy Zwiastowania wybrano właśnie dzisiejszy dzień. Najczęściej podaje się wyjaśnienie wiążące 25 marca z dniem, w którym celebруемy Narodzenie Pańskie – 25 grudnia, a zatem datami, które dzieli dokładnie 9 miesięcy. Współcześni badacze genezy święta Zwiastowania wykluczają jednak ten element. Chrześcijanie pierwszych wieków przywiązywali wielką wagę do ostatnich dni marca i początku kwietnia. Związane to było z datą 14 Nizan w Starym Testamencie – ze świętem Paschy. Prawdopodobnie dlatego właśnie w ostatnich dniach marca wspomniano moment Zwiastowania – początku Życia, które przez mękę, śmierć i z martwych powstanie odnowiło wszechświat.

Powszechnie postępujemy się dwiema modlitwami, które upamiętniają moment Zwiastowania. Są to „Zdrowaś Maryjo” i „Anioł Pański”.

Pozdrowienie Anielskie. Modlitwa ta składa się z pozdrowienia archanioła, z radosnego okrzyku św. Elżbiety i z modlitwy Kościoła. Na słowach pozdrowienia Gabriela – "łaski pełna" – Kościół oparł wiarę w Niepokalane Poczęcie Maryi. Skoro bowiem Maryja była pełna łaski, to nie mogła jej nigdy być pozbawiona. Słowa św. Elżbiety: „Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego” zawierają część pozdrowienia anioła (Błogosławionaś Ty między niewiastami). W ten sposób św. Elżbieta jakby chciała podkreślić, że znana jest jej tajemnica Zwiastowania, że w imieniu wszystkich niewiast świata wieszkuje Maryi tak wielkiej godności.

Do wieku XVI odmawiano w Kościele tylko słowa anioła i Elżbiety. Papież św. Pius V oficjalnie wprowadził resztę słów, które do dnia dzisiejszego odmawiamy. Modlitwę Pozdrowienia Anielskiego odmawiały miliony wiernych i wielu świętych wielokrotnie na dzień. Do jej rozpowszechnienia przyczyniło się również "nabożeństwo trzech Zdrowaś". Propagowało je wielu świętych, jak np. św. Leonard z Porto Maurizio (+ 1751), św. Alfons Liguori (+ 1787) i św. Jan Bosko (+ 1888). Jedni rozpowszechniali to nabożeństwo dla uproszenia sobie trzech cnót: wiary, nadziei i miłości; inni dla zachowania potrójnej czystości – niewinności, czystości, celibatu; inni wreszcie dla uproszenia sobie łaski dobrej śmierci i zbawienia duszy.

Do liturgii Pozdrowienie Anielskie zostało wprowadzone w formie antyfony do Mszy świętej w IV Niedzielę Adwentu w wieku XII. Najwięcej jednak do rozpowszechnienia Zdrowaś Maryjo przyczyniła się praktyka odmawiania różańca świętego, gdzie tę modlitwę powtarza się obecnie aż 200 razy.

Anioł Pański. Historia tej modlitwy sięga wieków średnich, kiedy to biciem dzwonów wyznaczało trzy pory dnia: rano, południe i wieczór. Z powodu braku zegarów był to zwyczaj bardzo praktyczny. Przez pobożne odmawianie tej modlitwy przypominamy sobie scenę Zwiastowania i to, co się w niej dokonało.

Paweł VI w Adhortacji apostołskiej *Marialis cultus* tak zachęca do odmawiania tej modlitwy: „Gdy chodzi o modlitwę Anioł Pański, to chcemy jedynie powtórzyć naszą zachętę, prostą, lecz gorącą, aby zwyczajowe odmawianie tej modlitwy zostało zachowane. Mimo bowiem upływu wieków zachowuje ono swoją siłę i blask. Jest to modlitwa prosta, zaczerpnięta z Pisma Świętego”. Papież sam tę modlitwę codziennie odmawia, często spotykając się przy tej okazji z wiernymi gromadzącymi się na placu św. Piotra, którym po modlitwie udziela błogosławieństwa.

Scena Zwiastowania to jeden z ulubionych tematów malarstwa religijnego. Najdawniejszy wizerunek Maryi (z II w.) zachował się w katakumbach świętej Pryscylly. Maryja siedzi na krześle, przed nią zaś stoi anioł w postaci młodzieńca, bez skrzydeł, za to w tunice i w paliuszu, który gestem ręki wyraża rozmowę. Podobne malowidło spotykamy z wieku III w katakumbach św. Piotra i Marcelina. Od wieku IV spotykamy Gabriela ze skrzydłami. Ma on w ręku laskę podróżną albo lilię. Na łuku tęczowym w bazylice Matki Bożej Większej w Rzymie wśród dziewięciu obrazów – barwnych mozaik – jest również scena Zwiastowania (z wieku IV). Maryja jest ubrana w bogate szaty i siedzi na tronie w świątyni jerozolimskiej w chwili, kiedy haftuje purpurową zasłonę dla świątyni. Na głowie ma królewski diadem. Nad Maryją unosi się Duch Święty w postaci gołębic. W pobliżu jest archanioł Gabriel. Podobne ujęcie Zwiastowania w mozaice spotykamy w Parenze (w. IV).

W jednym z kościołów Rawenny spotykamy mozaikę z wieku VI, na której Maryja jest przedstawiona, jak siedzi przed swoim domem i w ręku trzyma wrzeciono. Anioł stoi przed Nią z berłem. Podobną mozaikę spotkamy w bazylice świętych Nereusza i Achillesa w Rzymie (w. IX). Na Ewangeliarzu cesarza Ottona I (w. X) i w Sakramentarzu św. Grzegorza (w. X) spotykamy pięknie namalowane barwne sceny Zwiastowania. Podobnie piękne sceny Zwiastowania spotykamy w wieku XII w Ewangeliarzu z Gegenbach, z Hardhausen, św. Hildegardy i w rzeźbie w katedrze w Chartres. Tam również widzimy tę scenę na witrażu. Z wieku XIII pochodzi wspaniała mozaika w bazylice Matki Bożej na Zatybrzu w Rzymie. Scenę Zwiastowania unieśmiertelnili ponadto m.in.: Giotto, Szymon Marcin ze Sieny, Fra Angelico, Simone Martini, Taddeo Bartoli, Masaccio.

Pierwsze wizerunki przedstawiają Maryję na tronie (do w. XII). Sztuka romańska (od w. XII) wprowadza ruch i usiłuje nawet oddać uczucia Maryi. Od wieku XIV Maryja otrzymuje często gałązkę oliwną. Anioł zaś trzyma prawie zawsze laskę podróżną, lilię, berło lub gałązkę oliwną. Maryja bywa przedstawiana w czasie modlitwy (klęcznik), z przedziwem, w domu lub koło domu, rzadko przy studni czy świątyni.

FORMULARZ MSZY

W UROCZYŚĆ ZWIASTOWANIA NMP

(Dzień Świętości Życia)

Kościół czci tajemnicę Wcielenia Syna Bożego osobnym świętem, 9 miesięcy przed Bożym Narodzeniem. Święto to obchodzone w Kościele Wschodnim 25 marca już w VI wieku. W Kościele Zachodnim wprowadzono je dopiero w VII wieku.

PIEŚŃ NA ROZPOCZECIE

„Dzisiaj pozdrawiamy ciebie, Maryjo”

KOMENTARZ NA ROZPOCZECIE

Na dziewięć miesięcy przed Bożym Narodzeniem obchodzimy uroczystość Zwiastowania Pańskiego – Święto Wcielenia Bożego Słowa. Maryja przyjmując Boże Słowo stała się pokorną, Służebnicą, Nową Ewą, która przez posłuszeństwo jest Matką nowej ludzkości. Najświętsza Ofiara, którą dzisiaj składamy, jest dziękczynieniem za cały plan zbawienia, który zaczął się wypełniać do momentu Wcielenia, przez poniżenie Bożego Syna na krzyżu i wywyższenie w zmartwychwstaniu, aby nas poniżonych przez grzech doprowadzić do chwały zmartwychwstania.

Prośmy o przebaczenie grzechów, aby już dzisiaj Bóg włączył nas w zbawienie, które przychodzi.

Odmawia się Hymn „Gloria”. Na słowa „Jezu Chryste” wszyscy czynią głęboki pokłon.

KOLEKTA

K: Módlmy się: Boże, z Twojej woli w łonie Maryi Dziewicy odwieczne Słowo przyjęło ludzkie ciało; † spraw, abyśmy wyznając, że nasz Odkupiciel jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem, * zasłużyli na udział w Jego boskiej naturze. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

WPROWADZENIE DO LITURGII SŁOWA

Zwiastowanie, które ukazuje Ewangelia i tajemnica dzisiejszego święta, to wypełnienie zapowiedzianego przez proroka Izajasza przyjścia Emmanuela, którego pocznie i porodzi Dziewica. List do Hebrajczyków ukazuje, że Syn Boży składa dobrowolną ofiarę, przyjmując ciało ludzkie, wyniszcza się, aby spełniła się wola Boża, zbawienie człowieka.

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 7, 10-14

Panna pocznie i porodzi Syna

Czytanie z Księgi proroka Izajasza.

Pan przemówił do Achaza tymi słowami: «Proś dla siebie o znak od Pana, Boga twego, czy to głęboko w Otchłani, czy to wysoko w górze».

Lecz Achaz odpowiedział: «Nie będę prosił i nie będę wystawiał Pana na próbę».

Wtedy rzekł Izajasz: «Słuchajcie więc, domu Dawidowy: Czyż mało wam naprzykrzać się ludziom, iż naprzykrzacie się także mojemu Bogu? Dlatego Pan sam da wam znak: Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel, albowiem Bóg z nami».

Oto słowo Boże.

Refren: Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę.

- ⁷ Nie chciałeś ofiary krwawej ani płodów ziemi, *
 lecz otwarłeś mi uszy:
 nie żądałeś całopalenia i ofiary za grzechy. *
⁸ Wtedy powiedziałem: «Oto przychodzę.

Refren.

- W zwoju księgi jest o mnie napisane: †
⁹ Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, mój Boże, *
 a Twoje prawo mieszka w moim sercu».
¹⁰ Głosiłem Twą sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu *
 i nie powściągałem warg moich, o czym Ty wiesz, o Panie.

Refren.

- ¹¹ Sprawiedliwości Twojej nie kryłem w głębi serca, *
 głosiłem Twoją wierność i pomoc.
 Nie tałem Twojej łaski ani Twej wierności *
 przed wielkim zgromadzeniem.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE

Hbr 10, 4-10

Chrystus przychodzi pełnić wolę Ojca

Czytanie z Listu do Hebrajczyków.

Bracia:

Niemożliwe jest to, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy. Przeto Chrystus przychodząc na świat, mówi: «Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: „Oto idę, w zwoju księgi napisano o Mnie, abym spełniał wolę Twoją, Boże”».

Wyżej powiedział: «ofiar, darów, całopaleń i ofiar za grzech nie chciałeś, i nie podobały się Tobie», choć składa się je na podstawie Prawa. Następnie powiedział: «Oto idę, abym spełniał wolę Twoją». Usuwa jedną ofiarę, aby ustanowić inną. Na mocy tej woli uswięceni jesteśmy przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

Oto słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

J 1, 14ab

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.
(O.W.): Alleluja, alleluja, alleluja.

Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami,
 i widzieliśmy jego chwałę.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.
(O.W.): Alleluja, alleluja, alleluja.

Maryja pocznie i porodzi Syna

+ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza.

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja.

Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami».

Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie.

Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca».

Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?».

Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego».

Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!» Wtedy odszedł od Niej anioł.

Oto słowo Pańskie.

Odmawia się „Credo”. Na słowa: „I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem” wszyscy klękają.

MODLITWA POWSZECHNA

K: Przez przyczynę pokornej Służebnicy Pańskiej, zanieśmy do Boga naszą modlitwę za cały świat, na który przyszedł Boży Syn, by zbawić tych, których ukochał:

1. Bóg spełnił swoje odwieczne plany, zwiastując Maryi przyjście na ziemię swego Syna; prosimy za Kościół, by wiernie zwiastował światu Dobrą Nowinę o zbawieniu. *Ciebie prosimy.*
2. Słowo Przedwieczne przychodzi jako Sługa, wyniszczając się we Wcieleniu; prosimy Pana za biskupów i prezbiterów, aby służyli ludziom pokornie i wiernie.
3. Maryja przyjmując Słowo Boże stała się pokorną Służebnicą Pańską; prosimy za siostry zakonne i matki, aby ich pokorna służba upodobiła je do Matki Wcielonego Słowa.
4. Wcielony Bóg rozwijał się jak każde dziecko w łonie Maryi; prosimy za matki oczekujące rozwiązania, aby cieszyły się, że mogą dać życie i wiarę swoim dzieciom.
5. Prośmy Boga, który głodnych nasycy dobrami, aby nikomu nie brakowało pożywienia i słowa prawdy.
6. U Boga nie ma nic niemożliwego, prosimy więc pokornie, by naszych zmarłych przyjął Bóg do chwały, która już jest udziałem Maryi błogosławionej przez wszystkie pokolenia.
7. Módlmy się za nas tutaj zgromadzonych, abyśmy zawsze ochotnie i pokornie spełniali wolę Bożą.

K: Boże, w Twych planach zbawienia świata była droga wyniszczenia, cierpienia i śmierci. † Spraw, abyśmy odnowieni cudem Wcielenia, wśród naszych dróg życia wsparci opieką Matki Twego Syna, * otrzymali wszystko, o co z wiarą prosimy dla siebie i naszych braci. Przez Chrystusa Pana naszego.

W: Amen.

KOMENTARZ DO PROCESJI Z DARAMI:

Do ołtarza przynosimy nasze dary:

- białe kwiaty – symbol rodziców oczekujących narodzin już poczętego dziecka,
- czerwoną różę – symbol obrońców życia,
- Parafialną Księgę Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego,
- koszyczek z deklaracjami osób, które podjęły Dzieło Duchowej Adopcji,
- dary ołtarza – chleb, wino i wodę, które staną się dla nas Świętym Pokarmem.

PIEŚŃ NA OFIAROWANIE

„Archanioł Boży, Gabryel”

MODLITWA NAD DARAMI

K: Wszchemogący Boże, wcielenie Twojego Syna dało początek Kościołowi, † przyjmij jego dary, * i spraw, aby w tę uroczystość z radością sprawował eucharystyczne Misterium. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

KOMENTARZ PRZED PREFACJĄ

W ten dzień Wcielenia Bożego Słowa zanieśmy do Boga dziękczynną modlitwę za cały plan zbawienia świata, za krzyż i zmartwychwstanie Chrystusa, a także za Maryję, która przez swą pokorę otwarła przed Bogiem serce całej ludzkości.

Prefacja o Zwiastowaniu Pańskim – nr 44 (Słowo stało się ciałem)

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojczy święty, wszchemogący, wieczny Boże, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Niebieski posłaniec zwiastował Maryi, że dla naszego zbawienia Twój Syn narodzi się wśród ludzi. Najświętsza Dziewica przyjęła z wiarą Twoje Słowo, przez tajemnicze działanie Ducha Świętego poczęła Syna i z miłością Go nosiła w niepokalanym łonie. On spełnił obietnice dane Izraelowi i objawił się narodom, jako oczekiwany Zbawiciel.

Przez Niego Twój majestat uwielbiają zastępy Aniołów, którzy zawsze się radują w Twojej obecności. Prosimy, aby i nasze głosy przyłączyły się do nich, razem z nimi wołając:

Modlitwa Eucharystyczna 1-3, wspomnienie tajemnicy dnia.

PIEŚŃ NA KOMUNIE

„Chrystus Pan karmi nas”

PIEŚŃ NA UWIELBIENIE

„Magnificat”

MODLITWA PO KOMUNII

K: Módlmy się: Boże, przez ten Sakrament utwierdź w naszych sercach prawdziwą wiarę, † abyśmy wyznając, że Syn Maryi Dziewicy jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem, * mocą Jego zmartwychwstania mogli dojść do wiekuistej radości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

KOMENTARZ PRZED ROZESŁANIEM

Cud Wcielenia, to znak Bożej miłości do nas. To pokorna służba Chrystusa i Maryi. Niech Bóg błogosławi nasze życie, by ono przez pokorną służbę zbliżało nas do tajemnicy pełnego zjednoczenia z Bogiem.

BŁOGOSŁAWIENSTWO KOBIET W CIAŻY (jeśli są)

K: Panie, Boże nasz. Stwórczo wszelkiego życia, spojrzij na te matki, które proszą o Twoje błogosławieństwo dla siebie i dla swoich dzieci; napełnij je głęboką radością na widok cudu nowego życia; błogosław im i otaczaj swoją opieką. Spraw, aby dzieci, które noszą pod sercem, mogły się szczęśliwie narodzić. Niech wzrastają pod opieką rodziców, niech od nich doznają miłości, której człowiek tak bardzo w życiu potrzebuje. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO UROCZYSTE O NMP (nr 15)

K: Bóg, który odkupił świat przez swojego Syna, zrodzonego z Maryi Dziewicy, * niech was obdarzy swoim błogosławieństwem.

W: Amen.

K: Niech was zawsze strzeże Maryja Dziewica, * która zrodziła Dawcę życia.

W: Amen.

K: Wam wszystkim tutaj zgromadzonym, aby obchodzić Jej uroczystość, * niech Bóg udzieli prawdziwej radości i szczęścia wiecznego.

W: Amen.

K: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty.

W: Amen.

PIEŚŃ NA ZAKOŃCZENIE

„Otrzyjcie już łzy płaczący”

OBRZĘD ZŁOŻENIA PRZYŻECZEŃ DUCHOWEJ ADOPCJI DZIECKA POCZĘTEGO (Uroczystość Zwiastowania NMP)

Komentarz wprowadzający:

Realizowanie hasła «Otoczmy troską życie» może dokonywać się na najróżniejszych drogach, odnosić się do każdego etapu ludzkiego życia. Tajemnica Zwiastowania, którą kontemplujemy w dzisiejszej uroczystości, jest jednak szczególnym miejscem naszej wiary, gdzie czcimy tajemnicę Życia będącego źródłem każdego życia. Dlatego też pragniemy naszym modlitewnym wsparciem otoczyć wszelkie działania stające w obronie początku człowieka, pragniemy wesprzeć wszystkich ludzi, którzy swe wysiłki koncentrują na obronie Nienarodzonych jeszcze dzieci.

Niektórzy nas zobowiążą się za chwilę do podjęcia tej szczególnej, dziewięciomiesięcznej modlitwy w obronie zagrożonego śmiercią, poczętego życia. Potrzebują też szczególnego towarzyszenia naszej modlitwy, aby potrafili wytrwać w zobowiązaniach, które podejmą.

Krótką modlitwa w ciszy.

Następnie animator kandydatów do ślubowania zwraca się do celebransa:

A: Ojcze, obecni tu kandydaci pragną podczas tej Eucharystii, w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, złożyć przyrzeczenia, które zapoczątkują Duchową Adopcję dzieci zagrożonych zabiciem w łonie matki.

K: Przychylam się do Waszej prośby, ponieważ pragniecie bronić tym sposobem życia nienarodzonych dzieci, którym grozi zagłada. Niech przystąpią do ołtarza, żeby złożyć przyrzeczenia.

Wszystkie chętne osoby podchodzą na środek kościoła przed ołtarz.

K: Pokornie prosimy Boga Ojca, aby nasze siostry i bracia mogli wypełnić swoje zobowiązania i tym sposobem stać na straży życia poczętych, jeszcze nienarodzonych dzieci. Prośmy Ducha Świętego o dar wytrwania dla tych, którzy będą przyrzekać.

Zostaje odśpiewany Hymn do Ducha Świętego „O Stworzycielu, Duchu, przyjdź”.

Następnie kapłan zwraca się do grupy adoptujących:

K: Drogie Siostry i Bracia. Będziecie stać na straży budzącego się życia ludzkiego. Poprzez szczególną modlitwę i umartwienia pomożecie Kościołowi w walce z szatanem, namawiającym do zabicia dziecka poczętego. Niech każdy z Was, posłuszny Duchowi Świętemu, który Was natchnął do tego duchowego daru, bronił jednego "swojego dziecka". Niech osłania je przed rękami zabójców; niech nad każdym adoptowanym dzieckiem będzie Wasza modlitwa, Komunia Święta, post i ofiara, abyście w tym znajdowali radość i moc, i codziennie składali przez Jezusa Chrystusa duchowy dar – Duchową Adopcję.

Następuje przekazanie światła Chrystusa osobom przyrzekającym.

K: Przyjmijcie Światło Chrystusa. Niech Światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów.

Celebrans podchodzi z zapalonym Paschałem do przyrzekających i zapala kolejno ich świece.

K: Wysławiam Cię Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie.

*Rozpoczyna się złożenie przyrzeczenia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.
Celebrans odczytuje kolejne fragmenty przyrzeczenia, które adoptujący na głos powtarzają.*

Najświętsza Panno, Bogarodzico Maryjo, wszyscy Aniołowie i Święci: * wiedziony pragnieniem niesienia pomocy w obronie nienarodzonych * postanawiam mocno i przyrzekam * że od dnia 25 marca _____ roku * w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego * biorę w Duchową Adopcję jedno dziecko, * którego imię jedynie Bogu jest wiadome, * aby przez 9 miesięcy, każdego dnia, modlić się o uratowanie jego życia * oraz o sprawiedliwe i prawe życie po urodzeniu. * Tymi modlitwami będą: * jedna tajemnica Różańca Świętego, * moje dobrowolne postanowienia, * modlitwa, którą dziś po raz pierwszy odmówię.

Następnie wszyscy adoptujący wspólnie na głos odmawiają modlitwę:

„Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością oraz za wstawiennictwem św. Józefa, Człowieka Zawierzenia, który opiekował się Tobą po urodzeniu – proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom tego dziecka miłość i odwagę, aby pozostawili je przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen”.

K: Módlmy się. Boże, Źródło Życia i Dobroci, Ty posłałeś swego Syna, Słowo Życia, wysłuchaj prośby nasze, † a tych, którzy złożyli dzisiaj swoje przyrzeczenia racz pobłogosławić i spraw, * by przy pomocy Twojej łaski, dotrzymali tego, co przyrzekali. Przez Chrystusa Pana naszego.

W: Amen.

Adoptujący wracają na swoje miejsca; następuje dalsza część Mszy Świętej: modlitwa wiernych.

K: Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa! powtarzamy za Maryją, ufni że nasze wołania znajdą łaskę u Boga:

- Za wspólnotę Kościoła z Ojcem Świętym, Biskupami i Kapłanami, aby wszyscy w niej żyjący znajdowali w swych sercach odwagę do opowiadania się za Prawdę Twego Słowa.
- Za prawodawców i rządzących, aby natchnieni darami Twego Ducha, stawali się szczerymi i oddanymi obrońcami życia człowieka na wszystkich etapach jego rozwoju.
- Za małżonków, aby otwarci na łaskę Sakramentu Małżeństwa, wspierając się na wzajemnej miłości, promieniowali nią na wszystkich, których postawisz na ich drodze.
- Za rodziny, aby otoczone należną im opieką i pomocą, potrafiły coraz doskonale wypełniać misję Sanktuarium Życia.
- Za podejmujących Duchową Adopcję Dziecka Poczętego i wszystkich Obrońców życia, aby Twoja łaska umacniała ich wątłe siły w dziele, które rozpoczynają, włączając się w wielkie modlitewne wołanie wspólnoty Kościoła.
- Za wszystkich zmarłych, szczególnie za tych, którym nie było dane rozwijać swego życia na tej ziemi, aby w Twojej Miłości odnaleźli szczęście wieczne.
- Za tych, którzy nie odczytują życia jako świętego daru Stwórcy, aby łaska nawrócenia otwarła ich oczy i serca przemieniając sposób ich myślenia.

K: Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę wołamy wraz z Psalmistą i z wiarą zanosimy nasze błagania. Przez Chrystusa Pana naszego.

W: Amen.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO KOBIET W CIAŻY

K: Panie, Boże nasz. Stwórczo wszelkiego życia, spojrzysz na te matki, które proszą o Twoje błogosławieństwo dla siebie i dla swoich dzieci; napełnij je głęboką radością na widok cudu nowego życia; błogosław im i otaczaj swoją opieką. Spraw, aby dzieci, które noszą pod sercem, mogły się szczęśliwie narodzić. Niech wzrastają pod opieką rodziców, niech od nich doznają miłości, której człowiek tak bardzo w życiu potrzebuje. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.